

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 255
din 08.08.2012**

Dosar nr.: 123/2012

Petiția nr.: 1754 din data 06.04.2012

Petent: C. A.reprezentată de dl. M.S.

Reclamat: L. I., S. L. inspectori vamali în cadrul D.J.A.O.V Suceava

Reclamat: G.M.S. agent de poliție din cadrul Poliției Municipiului Suceava

Obiect: îndeplinirea defectuasă a atribuțiilor de serviciu de către inspectorii vamali și agenții de poliție, pe motive de naționalitate

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. C. A. reprezentată de dl. M. S., cu adresa în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. L. I., S. L. inspectori vamali în cadrul D.J.A.O.V Suceava, cu sediul în Suceava

I.1.2. G. M. S. agent de poliție în cadrul Poliției Municipiului Suceava, cu sediul în Suceava

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 1754 din 06.04.2012, petenta susține că se aplică un tratament diferit prin amendări disproporționate raportat la riscul social al unei anumite fapte, discriminări evidente și aplicarea unor tratamente inadecvate și inumane față de anumite persoane și anume cele de naționalitate ucrainiană, de natură să aducă un prejudiciu semnificativ atât imaginii instituției vamale cât și a statului în sine, dar cel mai important de natură să umilească și să pună într-o stare evidentă de inferioritate anumiți „cetățeni” care nu sunt “*pe gustul*” inspectorilor vamali.

III. Procedura de citare

3.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr.

348 din 6 mai 2008, Colegiul director a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 1754/15.05.2012, excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată petentului. Colegiul a pus în vedere petentului ca neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu de către inspectorii vamali intră sub incidența unor fapte prevăzute și sancționate de legea penală, CNCD neputând a se substitui unor organe de cercetare penală cu privire la fapte ce exced atribuțiilor Consiliului.

3.3. Colegiul director a solicitat petentului să își prezinte propriile apărări față de excepția invocată din oficiu, acordând termen la data de 29.05.2012. Prin adresa nr. 2574/28.05.2012 petentul a transmis punctul de vedere cu privire la excepția invocată.

IV. Susținerile părților

Susținerea petentei

4.1. Prin petiția adresa nr. XXXIII/43/04.04.2012 Comisiei pentru Egalitate de șanse Cabinet Președinte redirectionată și înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 1754 din 06.04.2012, petenta arată că de doi ani de zile încearcă să obțină o anumită omogenitate a deciziilor luate de către inspectorii vamali din cadrul D.J.A.O.V. Suceava în special de către domnul L. I., în speranța că aceștia vor începe să aplice dorința legiuitorului și normele metodologice de procedură specifice cât mai corect, din dorința de a nu mai permite pe viitor existența unor cauze vizibile de discriminare a unor cetățeni de naționalitate străină (ucrainiană) sau aparținând unei anumite minorități față de persoane care au naționalitatea română (buletin românesc).

4.2. Petentul susține faptul că sunt angajați din cadrul IPJ Suceava care acordă amenzi foarte mari persoanelor care aparțin unei minorități ucrainiene încălcând orice normă metodologică și neluând în seama nimic din particularitățile cauzei.

În data de 19 februarie 2012, în urma unui conflict anterior și constant cauzat de statutul de cetățean aparținând unei minorități naționale al petentei (ucrainiene) și anumită adversitate a agentului de poliție G. M. S. față de aceasta, a fost literalmente de început al discriminării în cauză. În cursul respectivei zile, în jurul orei 16:30, respectivul agent de poliție rutieră a descins în cadrul Pieței Centrale Suceava, oprind-o pe doamna C. A. care se îndrepta spre casă și într-o ploaie de înjurături, calomnii atât insultative și discriminatorii, i-a rupt haina, rucsacul, conducând-o prin târâre de cap până la mașina de poliție și ulterior la sediul Poliției Municipiului Suceava unde a prezentat-o tuturor drept o „*nesimțită de rusoaică care merită un asemenea tratament*”, și ulterior reținută abuziv doar pentru că s-a cerut acest lucru de către un angajat al IPJ Suceava în dorința personală a acestuia de obținere a unei satisfacții morale și anume răzbunare față de aceasta.

4.3. Petenta arată că în urma controlului efectuat de D.J.A.O.V Suceava (la cererea reprezentantului petentei) nu s-a aplicat nici măcar o amendă cel puțin comparativă cu amenda aplicată unei persoane care aparține minorității

ucrainiene, valoarea amenzii fiind în cuantum de 20.000 RON față de sancțiunile mult mai mici aplicate unor persoane de naționalitate română depistate în momentul comercializării unor cantități mult mai mari de produse accizabile într-o piață, cunoscută pentru astfel de fapte și chiar dacă între deținere și comercializare este evident o mare diferență, de la codul civil la cel penal fiind un pas mare, care însă nu se regăsește și în urmările efective ale faptelor și asta chiar dacă domnul inspector Lostun Ilie este semnatarul ambelor amenzi.

4.4. Petenta consideră aplicarea unui tratament diferit prin amendări disproporționate raportat la riscul social al unei anumite fapte, discriminări evidente și aplicarea unor tratamente inadecvate și inumane față de anumite persoane (în special cele cu o anumită obârșie în spațiul ex-sovietic) de natură să aducă un prejudiciu semnificativ atât imaginii instituției vamale cât și a statului în sine, dar cel mai important de natură să umilească și să pună într-o stare evidentă de inferioritate anumiți „cetățeni” care nu sunt „*pe gustul*” inspectorilor vamali.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentei, Colegiul director urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), „sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice

plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

5.4. Din acest punct de vedere, Colegiul director constată că petenta invocă vătămarea drepturilor sale, prin caracterul discriminatoriu al procedurilor de investigare a unor acte de comercializare de produse accizabile, față de care organele de poliție și inspectorii vamali nu își îndeplinesc atribuțiile prevăzute de lege. Faptele de discriminare, în opinia petentei sunt circumstanțiate prin actele lucrătorilor de poliție și a inspectorilor vamali motivate pe temei de naționalitate a persoanelor implicate, în strânsă legătură cu cercetarea unor reclamații ale petentei. În esență, petenta consideră că amenzile pentru fapte similare sunt mai mari pentru persoanele de naționalitate ucrainiană, denotă soluționarea cererilor sale, pe considerente de naționalitate.

4.5. În considerarea relațiilor de serviciu și a respectării drepturilor persoanelor, legiuitorul a incriminat abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor și abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Astfel, față de modul în care este redactată petiția, având în vedere calificarea subiecților activi, în cauză, calitatea reclamațiilor (agenți de poliție și inspectori vamali) precum și alegația imputării actelor și faptelor săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, Colegiul director reține că potrivit art. 246 C. Pen. "Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani". De asemenea, potrivit Art. 247 C. Pen. privind abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi: "Îngrădirea, de către un funcționar public, a folosinței sau a exercițiului drepturilor unei persoane ori crearea pentru aceasta a unei situații de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani".

4.6. Relațiile de serviciu presupun o comportare corectă și cuviincioasă a funcționarului public față de orice persoană, cu excluderea folosirii unor expresii jignitoare. În consecință, legiuitorul a incriminat purtarea abuzivă, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Prin incriminarea acestei fapte se asigură, pe de o parte, apărarea activității organelor, instituțiilor și altor unități prevăzute la art. 145 C.pen., iar pe de altă parte apărarea persoanelor care vin în contact cu anumiți funcționari publici sau funcționari, în cadrul desfășurării de către aceștia a anumitor activități (vezi Alexandru Boroi, Drept penal si drept procesual penal, Editura C.H. Beck, Bucuresti, 2006, pag. 352). Potrivit art. 250 din Codul Penal: „Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

4.7. Trebuie precizat că potrivit art. 75 lit.c, indice 1, C. Pen. constituie circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică

necontagioasa sau infecție HIV/SIDA”. Astfel, legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în art.14, considerând că astfel de acte aduc atingere gravă valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală.

4.8. Curtea Europeană a statuat că atunci când se investighează incidente în care există suspiciunea că acte ale funcționarilor responsabili cu aplicarea legii ar putea fi motivate pe temei de naționalitate, autoritățile statului au obligația de a dispune toți pașii necesari pentru a demasca orice motiv pe criteriul de naționalitate și de a stabili dacă naționalitatea sau prejudecățile au jucat sau nu un rol în incidente. Se admite în acest sens, că demonstrarea motivației pe temei de naționalitate va fi deseori extrem de dificilă în practică. Obligația statului de a investiga posibile acte bazate pe criteriul de naționalitate incidente unor acte de violență reprezintă o obligație de diligență și nu una de rezultat. Autoritățile trebuie să depună diligențe rezonabile pentru a administra și asigura probe, să exploreze toate mijloacele de a afla adevărul și de a pronunța decizii motivate deplin, imparțiale și obiective, fără a omite fapte suspecte care pot fi indicative sub aspectul inducerii violenței motivate pe naționalitate.

4.9. Or, în raport cu obiectul petiției, Colegiul reține că în cauza dedusă soluționării se invocă neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unor atribuții de serviciu pe temei de naționalitate, respectiv crearea unei situații de inferioritate pe temei de naționalitate. Așa cum a reținut Colegiul director în jurisprudența sa în cauze similare, astfel de fapte nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței nr.137/2000, republicată, fiind corelative infracțiunilor prevăzute și pedepsite de legea penală, competența de investigare revenind organelor de cercetare penală. Ca atare, Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu, în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA - Membru

CAZACU IOANA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA - Membru

VASILE ALEXANDRU – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării 04.05.2010

Hotarare Redactata: C.S.S., Tehnored. V.F., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu **executiv**.